

Henseende, men jeg maa sige, at de ikke have gjort noget overbevisende Indryk paa mig; jeg tror egentlig ikke, at der i den høitærede Ministers Bevisførelse har været Noget i høj Grad skiftet til at svække de Grunde, som de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget, have hentet ogsaa fra den Side. Hvad er det, som den ærede Minister har gjort opmærksom paa? Det er Forskjellen mellem Tilstanden i de fremmede Landes Hære og vor Hær i det Hele. Han har f. Ex. anført, at i Frankrig er Tjenestetiden 8 Aar; men tror den ærede Minister, at det er lettere, at komme afsted med saadanne Soldater, som vel endog-
 saa fortrinsvis ere stillede, og at man kan have mildere Straffebestemmelser for Følk, som ligge saa længe i Garnisonstjeneste? Jeg tror, netop det Modsatte maa være Tilfældet. Det samme maa selvfølgelig gjælde om hvervede Tropper, som den ærede Minister nævnte, at Sverigs Hær for en stor Del bestod af. Saa længe vi havde en Hær, der bestod af saadanne hvervede Tropper, som der naturligvis ikke kan ventes særdeles Meget af, hverken i Henseende til Væresfølelse eller andre gode Følelser, kan jeg forstaa, at saadanne strenge Straffebestemmelser burde opretholdes, men saaledes som vor Hær nu er, da den, som det er blevet sagt, som det synes mig, med et meget smukt og sandt Ord, er „Folket i Baahen“, da den bestaar af Landets egne Børn, saa er det min Overbevisning, at slike Straffe ikke behøves, og at man hverken fremmer den gode Aand eller god Tone i Hæren ved at beholde saadanne Straffe, der, efter mit Skøn, ere fornødrende, ærefrænkende, raa og barbariske. Vel har den høitærede Minister talt om den staaende Arrest, som om den var langt at foretrække og paa ingen Maade var saa skadelig og frænkende som Krumslutningsstraffen, og det er jo vanskeligt at danne sig nogen aldeles klar Mening om, hvorledes denne Straf er, inden man har set den anvendt; men det synes dog ikke at kunne være Andet, end at et saadant Marterredskab, en saadan Indeslutten i et snevert Rum, maa kunne have en skadelig Indflydelse paa visse Konstitutioner. Det skal jeg imidlertid ganske se bort fra; naar den ærede Minister ikke

vil indrømme, at det er en legemlig Straf mere end mange andre, skal jeg lade det staa hen. Men for min Følelse, og jeg tror for de Flestes, som have nogen Væresfølelse, vil denne Straf være overordentlig frænkende og fornødrende, og hvis den maa siges ikke at være det i saa høj Grad, hvor den bliver anvendt saaledes, som den i visse Tilfælde vil blive anvendt i et lukket Rum, saa er det i alt Fald Noget, som man ikke kan rokke min Overbevisning om, at denne Straf er overordentlig ærefrænkende og fornødrende, hvor den anvendes paa den Maade, at den Skyldige bindes til et Træ eller til en Væl eller til et Bognhjul, saaledes som den maaske i de fleste Tilfælde vil blive anvendt baade i Leiren og i Felten. I Felten har jeg selv set den anvendt paa den Maade, og det for overordentlig smaa Forseelser, som den Bedste kan komme til at begaa, og det Indryk, som det har gjort paa mig, har ikke været anderledes, end som jeg har troet at kunne betegne det en Gang før i denne Sal, og som jeg kan gjentage endnu i Dag med den samme bestemte Følelse af Sandhed: Det er en Straf for Trælle og Dyr, men virkelig ikke for fribaarne Mænds Børn. Det er mig aldeles umuligt at se, at denne Straf behøves, Man erindre sig, at det er en Straf, der kan undværes f. Ex. i den østerrigiske Armee, der bestaar af de forskjelligste Folkesæd, ja, det er neppe for meget at sige, af halv vilde Folkesæd, Slavoner, Kroater osv., og at der dog er god Mandstugt i denne Armee, hvad jeg desværre selv har set Noget til under den fjendtlige Besættelse af Sylland i Aaret 1864, og en Mandstugt, som jeg har hørt Vidnesbyrd om, selv efter det store Nederlag i Schlesien i 1866, var upaaklagelig. Det er mig da aldeles ufatteligt, at det danske Folk ikke skulde være modent til, at dets Sønner kunne blive fri for det Slags ærefrænkende og fornødrende Straffe. Man siger, at det er en Fordring, som selve de unge Mænd i Hæren ere berettigede til at stille, at der gjøres Alt, hvad der staar i Styrelsens Magt, for at tilveiebringe en god Aand i Hæren, men jeg kan ikke tro, at den gode Aand tilveiebringes ved den Slags Straffebestemmelser. Ved at behandle Folk